

SCRISOARE CIRCULARĂ

Aprilie 2020

Un mesaj de actualitate din însărcinarea lui Dumnezeu

Îi salut pe toți credincioșii, pe toți frații și surorile din toată lumea cu Cuvântul din 2 Pet. 3:9:

„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”.

Iar făgăduința este aceasta: *„Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”* (Ioan 14:3).

Suntem profund recunoscători lui Dumnezeu pentru scumpul și sfântul Său Cuvânt, pentru Vechiul și Noul Testament, pentru evangheliile, epistolele apostolilor și cartea Apocalipsei. Fiecare temă biblică a fost tratată cu cea mai mare claritate.

Preocuparea principală a tuturor credincioșilor biblici a fost și este tema referitoare la a doua venire a lui Hristos. În prezent aceasta este în legătură directă cu ultimul mesaj trimis pentru chemarea afară, separarea și pregătirea Bisericii lui Isus Hristos pentru ziua slăvită a revenirii DOMNULUI nostru.

În 2 Pet. 3:14 citim: *„De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace”.*

Apostolii au fost călăuziți să dea credincioșilor îndrumări speciale pe tema revenirii DOMNULUI nostru. Ioan a scris în 1 Ioan 2:28: *„Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când Se*

va arăta El, să avem îndrăzneală și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El”. Este copleșitor să constatăm greutatea pe care a pus-o Duhul lui Dumnezeu pe inimile apostolilor cu privire la importanța pregătirii pentru acea zi slăvită și cum i-a mișcat s-o aștearnă în scris. Acest lucru ni se aplică îndeosebi nouă: ca să trăim cu adevărat pregătirea noastră, întrucât știm bine că am ajuns chiar în vremea de dinaintea revenirii lui Isus Hristos.

Cuvintele pe care apostolul Pavel le-a scris tovarășului său de slujbă Timotei, îmi sunt adresate astăzi în mod special mie, dar și tuturor fraților de pe întreg pământul care predică Cuvântul descoperit cu credincioșie și dau mai departe hrana duhovnicească: „*Să păzești porunca, fără prihană și fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos...*” (Împlinește însărcinarea astfel încât să rămâi fără pată și fără reproș până la arătarea Domnului nostru, Isus Hristos – lb. germană) (1 Tim. 6:14). Acum, înaintea revenirii DOMNULUI, vestirea trebuie să fie în întregime biblică. Este vorba de predicarea ireproșabilă a Cuvântului Sfânt al lui Dumnezeu.

În versetul 15 apostolul a scris cu privire la revenirea DOMNULUI, „*Care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor*”.

Dumnezeu a rânduit totul dinainte: întregul plan de mântuire, ce urma să aibă loc la prima venire a lui Hristos și ceea ce are loc acum, înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos. Apostolul a putut scrie: „*Care va fi făcută la vremea ei...*”.

De aceea este valabil și în timpul nostru faptul că un mesaj va preceda a doua venire a lui Hristos.

În 2 Tim. 2:15 citim: „*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului*”.

Dumnezeu s-a îngrijit cu adevărat de toate. Și noi Îi suntem recunoscători, da, eu Îi sunt recunoscător pentru acești mulți ani în care am putut vesti Cuvântul lui Dumnezeu fără să prezint vreodată o interpretare de orice fel; cu adevărat, am predicat doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

În mod deosebit sunt recunoscător pentru că în anul 1980 DOMNUL mi-a poruncit: „Robul Meu, scoală-te și citește 2 Timotei 4”. M-am sculat, mi-am luat Biblia și am citit: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.*”

Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățatori după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba”.

De atunci, întregul capitol a avut o însemnătate specială pentru mine. Noi vedem ce avertizare serioasă este scrisă în primele versete. Atunci avertizarea apostolului Pavel s-a îndreptat către Timotei, tovarășul său de slujbă. În anul 1980 Domnul mi-a dat acest Cuvânt. Apoi citim ceea ce a spus Pavel cu referire la slujba sa, lucru adevărat și astăzi pentru că ultimul mesaj este vestit din însărcinarea lui Dumnezeu: „*Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine și s-o audă toate Neamurile. Și am fost izbăvit din gura leului”* (2 Tim. 4:17).

Aici avem ceva deosebit. Pavel era încredințat că prin vestirea lui a fost prezentat tot ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Lui de mântuire și de aceea DOMNUL l-a întărit. Nu a spus-o din îngâmfare; nu era părerea lui personală. Aceasta era însărcinarea lui Dumnezeu! Și puterea dată lui nu era omenească, ci era lucrarea Duhului Sfânt.

Pavel a scris despre revenirea lui Isus Hristos în mod deosebit în 1 Cor. 15, 1 Tes. 4 și în alte versete. Apoi citim în Tit 1:3: „*Ci și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru”.*

Noi am citit că revenirea DOMNULUI va avea loc *la vremea hotărâtă*, iar aici scrie că El *Și-a descoperit Cuvântul la vremea*

hotărâtă. Ambele lucruri au loc în timpul nostru: vestirea mesajului Cuvântului descoperit și revenirea DOMNULUI la vremea hotărâtă.

Lăudat și slăvit să fie DOMNUL nostru! El a descoperit prorocului Său, William Branham, Cuvântul rânduit pentru această perioadă de timp; la fel cum a putut apostolul Pavel să mărturisească la vremea respectivă despre însărcinarea care i-a fost dată.

Au fost chemări divine în Vechiul și Noul Testament și toți, fie că a fost Noe, Moise, Ilie, Ioan Botezătorul sau Pavel sau oricare a mai fost, ei toți au avut o însărcinare divină pe care au și îndeplinit-o.

Noul Testament începe cu arătarea lui Ioan Botezătorul la vremea hotărâtă, și anume în timpul când se împlinea prorocia biblică referitoare la prima venire a lui Hristos (Mat. 3). Ioan Botezătorul a avut o însărcinare divină. El a fost un om trimis de Dumnezeu cu o chemare directă și a pregătit calea pentru DOMNUL, așa cum fusese anunțat în Isa. 40:3 și Mal. 3:1 din Vechiul Testament. El s-a putut referi la Cuvântul acesta pe care l-a și luat ca temelie pentru mărturisirea sa.

În Evanghelia lui Ioan, în primul capitol, el a fost întrebat: „*Tu cine ești?*» *El a mărturisit și n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul. Și ei l-au întrebat: «Dar cine ești? Ești Ilie?» Și el a zis: «Nu sunt!» «Ești prorocul?» Și el a răspuns: «Nu!» Atunci i-au zis: «Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?»*” (vers. 19-22). Și apoi el dă răspunsul în ver. 23. Acolo el s-a referit la Cuvântul din Isa. 40:3: „*Un glas strigă: «Pregătiți în pustiu calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!»*”.

Prin slujba lui a fost gătit un popor, pregătit pentru DOMNUL: „*El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.*” (Luca 1:16-17).

Ce se întâmplă în timpul nostru?

Prin mesajul adus de William Branham adevărații copii ai lui Dumnezeu au fost întorși la credința de la început a părinților apostoli. DOMNUL Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său veșnic valabil. Trebuie spus clar și răspicat: la ce ne-ar folosi să știm ce a făcut Dumnezeu în trecut dacă nu am cunoaște ce a făgăduit și împlinește El acum înaintea revenirii lui Hristos? Și în timpul nostru a existat o chemare divină; fratele Branham a putut da mărturie despre aceasta de repetate ori. Vrem să redăm doar unul din citatele sale despre evenimentul din 11 iunie 1933 din Jeffersonville: **«Am auzit spunând din nou: „Privește în sus!” În timp ce priveam, a coborât același Stâlp de foc care a condus poporul Israel prin pustie. Mii de ochi au privit cum cobora chiar deasupra locului unde mă aflam. Și a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergea prima venire a lui Hristos, mesajul tău va merge pe-ntreg pământul și va premerge a doua venire a lui Hristos”»** (12 aprilie 1964).

Exact așa s-a întâmplat pe întreg pământul după plecarea Acasă a fr. Branham; a devenit o realitate divină.

Încă din 12 iunie 1958 fratele Branham mi-a spus în Dallas, Texas: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”.

Așa s-a și întâmplat; Dumnezeu a făcut ambele lucruri: El a dat însărcinarea de a aduce mesajul și de asemenea s-a îngrijit să fie predicat în toată lumea. Lucruri supranaturale s-au întâmplat în viața și slujba lui William Branham, nu doar pe 11 iunie 1933, atunci când el boteza pentru prima oară, ci și în adunările sale.

Apostolul Pavel a putut mărturisi că lumina i-a apărut atunci când și-a primit chemarea. Ne este spus în Fapte 9: *„Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: «Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?» «Cine ești Tu, Doamne?»*, a răspuns el. *Și Domnul a zis: «Eu sunt Isus pe care-L prigonești...»*” (vers. 3-6).

Pavel a mărturisit înaintea împăratului Agripa și a mai marilor poporului: „În acest scop, m-am dus la Damasc, cu putere și învoire de la preoții cei mai de seamă. Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui. Am căzut cu toții la pământ; și eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: «Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș». «Cine ești, Doamne?», am răspuns eu. Și Domnul a zis: «Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Dar scoală-te și stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le»” (Fapte 26:12-16).

Încă în Vechiul Testament prezența supranaturală a lui Dumnezeu s-a descoperit în rugul aprins, atunci când Moise a primit chemarea lui. Moise și-a scos încălțămintea pentru că stătea pe un pământ sfânt. Acolo a fost el însărcinat de Însuși Dumnezeu (Exod 3).

În Vechiul Testament, DOMNUL Dumnezeu s-a descoperit în lumina stâlpului de nor și a stâlpului de foc.

În Exod 13 citim: „Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea” (vers. 21). Nu este acesta un lucru minunat? Nu doar că DOMNUL Dumnezeu a scos pe poporul Său din robie, afară din Egipt, dar a și mers înaintea poporului Său chemat afară, un popor eliberat cu care El încheiase legământul. El i-a călăuzit, i-a îndrumat și le-a arătat calea ziua și noaptea. De-a lungul celor patruzeci de ani ai călătoriei lor, El a fost cu poporul Său – ziua în stâlpul de nor supranatural și noaptea în stâlpul de foc supranatural. „Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopții” (vers. 22).

La aceasta se face referire din nou în Psalmul 78, versetul 14: „I-a călăuzit ziua cu un nor, și toată noaptea cu lumina unui foc strălucitor”.

În Exod 40 citim: „Apoi a ridicat curtea împrejurul Cortului și altarului și a pus perdeaua la poarta curții. Astfel a isprăvit Moise

lucrarea. Atunci norul a acoperit Cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut Cortul... Norul Domnului era deasupra Cortului ziua; iar noaptea, era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor” (vers. 33-34+38).

Când a fost dus la îndeplinire tot ceea ce i-a poruncit DOMNUL lui Moise să facă, slava supranaturală a lui Dumnezeu a venit în Locul Preasfânt, acolo unde se găsea chivotul legământului, și a dat mărturie despre prezența lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său.

Norul supranatural s-a coborât pe muntele schimbării la față: „...și din nor s-a auzit un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați!»” (Mar. 9:7; Mat. 17:5). În Isa. 4:5 citim ce se va întâmpla atunci când DOMNUL Își va încheia lucrarea pe muntele Sion: atunci norul supranatural se va coborî din nou și prezența lui Dumnezeu se va arăta în mod vizibil: „Domnul va așeza, peste toată întinderea muntelui Sionului și peste locurile lui de adunare, un nor de fum, ziua, și un foc de flăcări strălucitoare, noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost”. El este întotdeauna același: ieri, azi și în veci.

O relatare a unui martor ocular

O spun ca martor ocular și auditiv cu teamă sfântă înaintea DOMNULUI: așa cum se știe, am avut privilegiul să fiu prezent în multe adunări ale fratelui Branham. Când se ruga pentru bolnavi, el adesea spunea: „Acum lumina supranaturală, acum stâlpul de foc este deasupra acestei persoane sau acelei persoane”. Îi erau descoperite chiar și detalii personale despre persoana pentru care urma să se roage. De-a lungul multor ani ai slujbei sale el a putut pronunța de peste o mie de ori, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL...”.

Pe 20 ianuarie 1950, fratele Branham a predicat în marele Coliseum din Houston, Texas, unde erau adunați aproximativ opt mii de oameni. În timp ce el vorbea, fotografi James Ayers și Ted Kippermann au făcut câteva fotografii cu el. Când au dezvoltat filmul au constatat

că a ieșit doar o singură fotografie, și anume cea cu fratele Branham cu lumina supranaturală deasupra capului său.

Bărbatul însărcinat cu investigarea documentelor controversate din F.B.I., dr. George J. Lacy din Washington, a examinat fotografia și în expunerea sa din 29 ianuarie 1950 a scris că lumina a fost cu adevărat deasupra predicatorului, altfel aparatul nu ar fi putut s-o surprindă. Și Dumnezeu Însuși a dat întotdeauna confirmarea, de nenumărate ori.



În decembrie 1962, fratele Branham a fost trimis în Arizona, așa cum îi poruncise DOMNUL în martie 1962. Și s-a întâmplat că pe 28 februarie 1963 norul supranatural a apărut pe cerul albastru, vizibil pe scară largă pentru toată lumea. În norul care a apărut deasupra muntelui Sunset, fratele Branham a văzut șapte îngeri și acolo i-a fost poruncit omului lui Dumnezeu: „Întoarce-te la Jeffersonville, căci vor fi deschise cele șapte peceti”.

Renomita revistă *Science* a pus fotografia cu norul chiar pe coperta ediției din 19 aprilie 1963. Revista *Life* din 17 mai 1963 a publicat un articol însoțit de fotografia norului, cu titlul: „Și un nor circular tainic la mare înălțime”. Dr. James McDonald de la Institutul de Fizica



Atmosferei din Tucson a scris un lung articol despre el, dar nu a avut nicio explicație. Eu păstrez și acum cele două reviste.

Recunoașteți ziua și mesajul ei!

DOMNUL nostru Și-a ținut Cuvântul și a făcut ceea ce a hotărât mai dinainte pentru această perioadă de timp. Iar această făgăduință s-a împlinit cu certitudine: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*” (Mal. 4:5).

Acum noi suntem încă în ziua mântuirii (2 Cor. 6:2), în vremea harului. Pe când era împreună cu ucenicii Săi pe muntele schimbării la față Însuși DOMNUL nostru le-a spus: „*Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile*” (Mar. 9:12). Ultima chemare răsună și cine este din Dumnezeu va asculta Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și-l va accepta ca singurul valabil.

Din păcate trebuie spus că deși prezența supranaturală a DOMNULUI era cu poporul Israel, cei mai mulți dintre ei s-au rătăcit în inimile lor și astfel Dumnezeu a trebuit să jure: „*Nu vor intra în odihna Mea!*” (Evr. 3:11; Num. 14:23). Ei s-au închinat la idoli și au cârtit. În 1 Cor. 10:1-4, Pavel a enumerat lucrurile mari pe care le-a făcut Dumnezeu în mijlocul lor. Versetele 5 la 10 arată ce au greșit israeliții și cum i-a pedepsit Dumnezeu pentru aceasta. Apoi urmează avertizarea: „*Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor*” (1 Cor. 10:11).

La fel în vremea noastră nu este de niciun folos să se facă referire la ceea ce a făcut Dumnezeu în slujba lui William Branham dacă cineva face un idol din persoana lui declarând vocea lui ca fiind „vocea lui Dumnezeu” și răspândește erezii. Este de neconceput cât de multe învățături false sunt propagate făcându-se referire la proroc și la mesaj. Unii chiar pretind că prorocul a descoperit lucruri care nu sunt scrise în Biblie, cum ar fi cele șapte tunete.

O altă învățătură nebiblică susține că mai întâi va avea loc învierea morților și apoi prorocul va îndeplini slujba lui deosebită ca fiind „a treia tragere” într-un cort timp de 30 până la 40 de zile și numai după aceea va avea loc răpirea. Conform celor scrise în Gal. 1:8 peste astfel de oameni este pronunțat un blestem pentru că ei predică o altă

evanghelie (Apoc. 22:18-19). Prorocul însuși a spus de repetate ori: „Nu acceptați nimic, dacă nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu!”.

Fratele Branham a mai spus de multe ori: „Mesajul este: înapoi la Cuvânt, înapoi la original, înapoi la început, la trăirile pe care le-au avut credincioșii de la început!”. Toate tainele care au fost ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu au fost descoperite; noi credem aceasta. Nimic, absolut nimic nu trebuie adăugat Cuvântului (Apoc. 22).

Nicio minciună nu vine din adevăr (1 Ioan 2:21), și cine este din adevăr ascultă și crede numai Cuvântul lui Dumnezeu. Cu siguranță că Dumnezeu cel Sfânt nu-Și poate pune pecetea Lui pe învățături false sau pe vieți stricate. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17). Apostolul Ioan le-a scris celor ce au recunoscut adevărul: „*Pentru adevărul acesta care rămâne în noi și care va fi cu noi în veac*” (2 Ioan 2). Amin!

Toți amăgitorii sunt mincinoși și vor fi afară: „*Nimic întinat nu va intra în ea* (cetatea sfântă, Noul Ierusalim), *nimeni care trăiește în spurcăciune (sau idolatrie) și în minciună; ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.*” (Apoc. 21:27).

Fie ca Dumnezeu să dea har ca fiecare să poată recunoaște că noi am ajuns acum în ultima perioadă de timp, în care se întâmplă lucrurile care au fost ferm hotărâte și făgăduite pentru noi în Cuvântul lui Dumnezeu (Fap. 13:41). Fie ca în niciunul din noi să nu se găsească o inimă necredincioasă și neascultătoare. Ceea ce a spus DOMNUL nostru despre Ierusalim este încă valabil: „*Și a zis: «Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea!»*” (Luca 19:42). El îi cheamă afară pe ai Săi: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*” (Luca 21:28).

Să spunem aceasta încă o dată: doar cei cu inima curată Îl vor vedea pe Dumnezeu. Doar cei ce sunt gata vor fi chemați la ospățul de nuntă. Doar cei care au trăit deplina răscumpărare cu împăcare, iertare și înnoire deplină, doar cei care au trăit umplerea și pecetluirea cu Duhul Sfânt vor ajunge la țintă.

Fie ca la sfârșitul acestei prezentări fiecăruia să-i fie reamintit încă o dată foarte clar și lămurit ceea ce a accentuat DOMNUL în Mat. 17:11: „*Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile*” (Mar. 9:12). După slujba lui Ioan Botezătorul, DOMNUL nostru a repetat ceea ce este scris în a doua parte a făgăduinței din Mal. 4:6: și anume, că prin slujba lui Ilie inimile copiilor lui Dumnezeu vor fi întoarse încă o dată la credința părinților apostoli.

Astăzi noi putem mărturisi: Scriptura s-a împlinit; ceea ce a spus DOMNUL nostru s-a întâmplat. Fiecare învățătură biblică a fost reasezată, cea dintâi și cea mai importantă fiind dumnezeirea, și anume că Dumnezeu nu este compus din trei persoane veșnice, ci El S-a descoperit ca Tată în Fiul și apoi prin Duhul Sfânt în Biserică. De asemenea a fost reasezat botezul biblic în apă în Numele Domnului Isus Hristos al celor deveniți credincioși (Fap. 2:38-41). Prin ultimul mesaj a fost reasezat totul pe temelia originală a apostolilor și prorocilor, Isus Hristos Însuși fiind piatra din capul unghiului.

Dumnezeul nostru a făcut lucruri mari și noi suntem acum foarte aproape de încheierea acelor lucruri care se vor întâmpla înaintea revenirii lui Hristos. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Rămas bun călătoriilor misionare lunare

În ultimele decenii am avut programate câte două săptămâni din fiecare lună pentru călătoriile misionare, în așa fel ca să pot fi în Zurich pentru adunările din ultima duminică și în Krefeld pentru primul sfârșit de săptămână. În total am străbătut peste 15 milioane de mile în zboruri cu avionul. Astfel am putut predica în multe orașe din 165 de țări din întreaga lume.

Acum am ajuns la vârsta de 86 de ani. Deși am o stare de sănătate bună, vârsta înaintată mi-a afectat mersul, vederea și auzul, astfel că nu mai sunt posibile călătoriile lungi. Totuși, prin transmisiunile directe toți credincioșii din toate țările pot asculta și trăi

adunările noastre, predicile fiind traduse în diferite limbi. În acest fel a fost posibilă îngrijirea duhovnicească pe plan mondial, fapt confirmat cu recunoștință de mulți credincioși din întreaga lume.

Eu pot spune: DOAMNE, slobozește în pace pe robul Tău, căci ultimul mesaj a fost vestit pe întreg pământul. Ochii mei au văzut împlinirea făgăduinței pentru această perioadă de timp. Toți adevărații credincioși vor trăi până la sfârșit tot ce va face Dumnezeu. El a făgăduit-o și o va și împlini.

În mod deosebit pentru cei din toată lumea care ni s-au alăturat în ultimii ani, doresc să fac o scurtă istorisire a vieții mele duhovnicești:

Predicaseam în biserica pentecostală liberă din anul 1952. Când l-am întâlnit pe fratele Branham pentru prima oară la recepția unui hotel în 15 iunie 1955, prorocul mi-a spus: „Tu ești un slujitor al evangheliei”, și apoi a arătat spre stânga și a spus: „Soția ta stă acolo la intrare”. Apoi ne-am strâns mâinile și am vorbit puțin unul cu altul. Din anul 1958 am tradus predicile fratelui Branham în limba germană.

Pe 2 aprilie 1962, DOMNUL Însuși cu glas audibil mi-a dat însărcinarea de a predica Cuvântul în alte orașe.

De aceea, pe 3 decembrie 1962, am avut o lungă conversație cu fratele Branham în prezența a doi martori, în care el a confirmat prin descoperire însărcinarea mea. Imediat după aceea el m-a rugat să predic în locul lui la Los Angeles pentru Demos Shakarian și pentru Earnest Hotton la Oakland, Oregon. Mai departe el m-a rugat să-l vizitez, dacă se poate, pe Henry Martin la Edmonton, Canada, acolo unde erau ascultate predicile fr. Branham înregistrate pe benzi. Și mi-a dat numele și numerele de telefon ale fraților. La sfârșitul conversației noastre el mi-a spus: „Frate Frank, dacă mergi într-o călătorie misionară în India, contactează-l pe Paul Lawrie. El a fost în adunările din Bombay, este un evanghelist care a venit în Statele Unite și a fost botezat în Numele DOMNULUI Isus Hristos aici în Tabernacol”.

În 1964 am făcut prima călătorie misionară în India. Acolo am văzut cum mii de oameni au venit la adunări și cum după predică au fost botezați aproximativ trei sute de credincioși. La întoarcere am vizitat Iordania și Israelul.

Odată cu plecarea Acasă a fratelui Branham din decembrie 1965 s-a încheiat o perioadă de timp importantă.

A început o nouă perioadă, și conform însărcinării lui Dumnezeu am vestit mesajul Cuvântului în întreaga lume: mai întâi în Germania, Austria și Elveția, apoi în întreaga Europă, iar mai târziu pe întreg pământul.

Pe lângă predicile din serviciile divine și adunări, am folosit toate mijloacele – prin transmisii la radio și televiziune, prin scrisori circulare și broșuri – pentru a vesti Cuvântul descoperit.

Cu ocazia înmormântării prorocului pe 11 aprilie 1966, l-am invitat pe fratele Pearry Green să vină și să mărturisească despre lucrurile pe care le-a văzut cu ochii lui în slujba fratelui Branham și la care a fost martor în adunări. Din păcate el a spus doar povești din viața prorocului. În prima lui predică din Krefeld el a spus plin de entuziasm: „Într-o viziune prorocul a văzut un calendar care s-a deschis singur și s-a oprit la anul 1977”. S-a vestit că totul se va încheia în anul 1977 și atunci va avea loc răpirea. Eu am fost traducătorul lui și am scris această referire la calendar în prima mea scrisoare circulară din 1966. Mai târziu am aflat că fratele Branham nu a vorbit niciodată despre un calendar.

După ce anul 1977 a venit și a trecut, a fost răspândită o nouă învățătură, și anume că învierea va avea loc în timpul marelui cutremur de pe Coasta de Vest a Statelor Unite și că prorocul își va încheia slujba într-un cort. Nu are rost ca cineva să se ocupe de toate aceste învățături false – este o pierdere de timp.

Fără a intra în detalii cu privire la temele prezentate de predicatorii din Statele Unite, trebuie spus totuși aceasta: nici unul dintre ei nu a putut spune că a primit o însărcinare. Nici unul nu a predicat Cuvântul; toți și-au spus poveștile lor fabricate în care este vorba doar de: „Prorocul a spus,...”.

O spun spre slava lui Dumnezeu: nu am părăsit niciodată Cuvântul și nu am acceptat nicio interpretare. Aceasta i-a întors împotriva mea pe frații care au pus citatele prorocului deasupra Cuvântului și nu acceptă Cuvântul scris ca autoritate finală.

Apoi a venit anul 1979, când vrăjmașul a semănat îndoieli cu privire la însărcinare cu scopul de a mă face necredibil și să distrugă adunarea. Eram la amvon când deodată, înainte de terminarea prediciei, o femeie a strigat cu glas puternic: „Aici totul este fătarnicie! Ieșiți afară, părăsiți această sală și să nu vă mai întoarceți niciodată, pentru că aici totul s-a sfârșit pentru totdeauna!”.

Oricine crede ceea ce a spus atunci glasul acelei femei, nu a mai intrat în această sală până în ziua de azi. Cei care cred ceea ce a spus glasul DOMNULUI în 2 aprilie 1962, și confirmat de fratele Branham în 3 decembrie 1962, în prezența celor doi martori, vin din toată lumea și umplu sala de adunare. Iar mii de oameni ni se alătură în direct și ascultă Cuvântul curat pentru acest timp. DOMNUL Și-a ținut Cuvântul și n-a îngăduit ca vrăjmașul să distrugă lucrarea Lui.

Partea a doua a însărcinării divine date în 11 iunie 1933, și anume că mesajul va fi purtat în toată lumea, se împlinește sub ochii noștri. În Mat. 24:14, DOMNUL nostru a spus: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”.

În martie 1962, fratele Branham a primit însărcinarea să depoziteze hrana, fapt relatat de el în 1 aprilie 1962. Pe când vorbea despre a șaptea pecete, după primele 10 minute el s-a întors spre fratele Neville și a spus: „Acum hrana este depozitată”. Duminică, 19 septembrie 1976, DOMNUL mi-a vorbit cu glas puternic: „Robul Meu, Eu te-am rânduit conform Mat. 24, versetele 45 la 47, ca să distribui hrana la timpul potrivit”. Eu am dat-o mai departe tuturor fraților slujitori și poporului lui Dumnezeu. Toți aleșii cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și respectă hotărârea Lui. Ei se hrănesc la masa bogată a DOMNULUI.

Și eu sunt doar un om ca Ilie, Pavel sau fratele Branham, dar la fel de adevărat este că am îndeplinit însărcinarea directă pe care mi-a dat-o DOMNUL. Nu este nevoie să repet îndrumările și trăirile supranaturale pe care mi le-a dat credinciosul DOMN de-a lungul anilor. Am relatat despre aceasta în diferite scrisori circulare. Dumnezeu îmi este martor că fiecare trăire supranaturală este

adevărată. Ca Pavel sau fratele Branham, pot și eu să spun timpul și locul unde s-au întâmplat fiecare din ele.

Prin harul lui Dumnezeu, pot mărturisi ca și Pavel că am fost chemat „să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi” (Rom. 1:1-2) și că am îndeplinit însărcinarea lui Dumnezeu. Conform Fil. 1:6, DOMNUL Însuși va încheia și desăvârși lucrarea Sa: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos”.

„Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: «Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor!»” (Zah. 4:6).

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank

Timpul semnelor - Semnele timpului

Hevenu Shalom Aleichem

Noi trăim prorocia biblică în împlinirea ei. Schimbarea climatică este un semn al timpului de sfârșit. A fost prevestit și este în legătură directă cu poporul Israel și cu întoarcerea lor în țara făgăduită.

Haideți să fim atenți la ceea ce a anunțat Dumnezeu prin prorocul Isaia, capitolul 30, versetul 26:

„Și lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a șapte zile), când va lega Domnul vânățile poporului Său și va tămădui rana loviturilor lui”.

Ar trebui ca schimbarea climatică și încălzirea globală cauzată de creșterea radiației solare să fie un strigăt de trezire pentru întreaga omenire?

Cutremurele și alte catastrofe naturale au loc ici și colo, dar schimbarea climatică este universală.

„Iată hotărârea luată împotriva întregului pământ, iată mâna întinsă peste toate neamurile. Domnul oștirilor a luat această hotărâre: cine I se va împotrivi? Mâna Lui este întinsă: cine o va abate?” (Isa. 14:26-27).

Omenirea și-a dat seama că schimbarea climatică și încălzirea globală sunt în plină desfășurare și este în căutare disperată de soluții. Agricultură, cea care ne asigură hrana, este afectată în mod deosebit. Aceasta va conduce la timpuri de scumpete și foamete mondială. În ciuda tuturor manifestațiilor și programelor pentru reducerea emisiilor de CO₂, prezicerile pentru acest timp scrise în Sfânta Scriptură se vor împlini.

Textul biblic arată cu claritate că creșterea radiației solare de șapte ori este în legătură directă cu vindecarea rănilor pricinuite lui Israel.

În anul 70 d.Hr, generalul roman Titus a distrus Templul și a pustiit Ierusalimul, iar evreii au fost împrăștiați în toată lumea. În timpul lui Constantin, atunci când s-a format biserica romană de stat sub Atanasiu, în anul 321 evreilor li s-a interzis să respecte Sabatul, iar sinagogile au fost transformate în grajduri de vite. Aceea a fost vremea când a apărut antisemitismul creștin care continuă până în zilele noastre.

Evreii au fost supuși unor mari suferințe îndeosebi în timpul celor șapte cruciade comandate de către papi. Ordinul era: „Răzbunați sângele celui răstignit asupra lor!”. Prima cruciadă a durat din 1069 până în 1099 și a lăsat în urmă 70.000 de morți, evrei și alți oameni. Ultima cruciadă a avut loc între anii 1248 și 1254. Numărul total al celor uciși nu este cunoscut cu exactitate, dacă au fost sute de mii sau un milion. În Holocaust sau Shoah au fost 6 milioane de victime.

Să mai spunem o dată: așa cum a fost prezis, creșterea de șapte ori a radiației solare este în legătură cu întoarcerea lui Israel în țara făgăduită. Din 14 mai 1948 există din nou un stat Israel și eforturile de realizare a unui tratat de pace în Orientul Mijlociu sunt în plină desfășurare. Rănile pricinuite poporului Israel sunt în curs de vindecare.



Toți șefii de stat ar trebui să respecte ceea ce este scris în singurul document valabil, și anume Biblia/Torah. În acest context, principala preocupare este Ierusalimul și muntele Templului.

Conform Geneza 22, acum 4000 de ani lui Avraam i s-a poruncit să aducă pe fiul său Isaac ca jertfă pe muntele Moria, care a devenit mai târziu muntele Templului: „*Dumnezeu i-a zis: «Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.»*” (vers. 2).

Conform 1 Cronici 21:18-25, David a cumpărat aria de la Ornan iebusitul: „*Îngerul Domnului a spus lui Gad să vorbească lui David să se suie să ridice un altar Domnului în aria lui Ornan, iebusitul... Și David a dat lui Ornan șase sute de sicli de aur pentru locul ariei*”. În moneda actuală, valoarea ar fi de aproximativ 600.000 euro sau 660.000 dolari americani. Conform 2 Cronici 3, Solomon a zidit Templul pe muntele Moria – muntele Templului: „*Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese arătat tatălui său, David, în locul pregătit de David în aria lui Ornan, iebusitul*”. Vă rog să-L respectați pe Dumnezeu-Elohim și Cuvântul Lui, Biblia/Torah. Avem trei martori care au fost aleși de Dumnezeu, și anume Avraam, David și Solomon care sunt amintiți în legătură cu Ierusalimul și muntele Templului. Aceste trei versete mărturisesc că nimeni altcineva nu are dreptul să pretindă Ierusalimul și muntele Templului.

Să mai luăm în considerație câteva versete care vorbesc despre întoarcerea poporului Israel. Faptele nu pot fi negate de nimeni.

„*Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor; străinii se vor alipi de ei și se vor uni cu casa lui Iacov*” (Isa. 14:1).

„*...întoarce-te, fecioara lui Israel, întoarce-te în cetățile acestea care sunt ale tale!*” (Ier. 31.21b).

„*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt și va alege iarăși Ierusalimul*” (Zah. 2:12).

„*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.*” (Amos 3:7).

„Țara pustiiță va fi lucrată iarăși, de unde până aici era pustie în ochii tuturor trecătorilor. Și se va spune atunci: «Țara aceasta pustiiță a ajuns ca o grădină a Edenului; și cetățile acestea dărâmate, care erau pustii și surpate, sunt întărite și locuite!»” (Eze. 36:34-35).
Toate aceste versete s-au împlinit sub ochii noștri.

În prorocul Ezechiel capitolul 47, este descris în amănunțime Templul care va fi construit din nou. În capitolul 48, sunt arătate încă o dată cele 12 seminții ale Israelului în moștenirea lor așa cum erau în vremea lui Iosua, după cum a rânduit Dumnezeu.

Este pronunțată o osândă asupra celor care au împărțit Israelul:
„...Mă voi judeca cu ele pentru poporul Meu, pentru Israel, moștenirea Mea, pe care l-au risipit printre neamuri, împărțind între ele țara Mea.” (Ioel 3:2b).

„În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica, vor fi vătămați, și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui” (Zah. 12:3).

Nimeni nu poate opri ceea ce a fost spus dinainte în prorocia biblică pentru această perioadă de timp.

„Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor” (Luca 21:25)

Tot ceea ce a fost prezis pentru Israel în prorocia referitoare la timpul de sfârșit se împlinește acum. Schimbarea climatică și încălzirea globală ne sunt arătate clar drept semne ale timpului de sfârșit.

Ceea ce a prezis prorocul Isaia rămâne adevărat și noi putem spune cu siguranță: acest Cuvânt se împlinește înaintea ochilor noștri. Dumnezeu lui Israel reasează toate lucrurile pentru poporul Său și vindecă rănilor ce i-au fost pricinuite (Isa. 30:26).

„Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!” (Mat. 13:16).

„Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său și ocrotirea copiilor lui Israel. «Și veți ști că Eu sunt Domnul

Dumnezeul vostru care locuiește în Sion, muntele Meu cel sfânt. Ierusalimul însă va fi sfânt, și nu vor mai trece străinii prin el.» (Ioel 3:16-17).

„În ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, așa că cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; și casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca Îngerul Domnului înaintea lor” (Zah. 12:8).

În cele din urmă toate popoarele vor recunoaște aceasta.

Hevenu Shalom Aleichem

Fiți supuși stăpânirilor! (Rom. 13)

Deocamdată nu putem ține adunările obișnuite, dar toți ni se pot alătura în direct prin Internet.

Transmisia predicilor de la începutul lunii aprilie 2020 se va face pe Internet. Predicile pot fi ascultate în cincisprezece limbi:

Sâmbătă seara, la ora 20:15 (ora României)

Duminică dimineața la ora 10:45 (ora României)

Dacă sunteți interesați să primiți literatura noastră,
puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului Său de mântuire!

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

E-mail: volksmission@gmx.de

© de autorul și editorul E. Frank